

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2019-2024

(skrajne daty)

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Psychoterapia i komunikacja kliniczna
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Medycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Nauk o Zdrowiu
Kierunek studiów	Fizjoterapia
Poziom kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Niestacjonarne
Rok i semestr studiów	I rok, 2 semestr
Rodzaj przedmiotu	Nauki ogólne
Język wykładowy	Polski
Koordinator	Dr Beata Wisz
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Mgr Małgorzata Wąsacz – wykład, ćwiczenia konwersatoryjne

* - opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykl.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (GN)	Liczba pkt ECTS
2	15	-	15	-	-	-	-	30	2

1.3. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

X zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

BRAK

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ , TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu

C1	Zapoznanie z zagadnieniami psychoterapii i komunikacji interpersonalnej.
C2	Kształtowanie podstawowych umiejętności w zakresie rozpoznawania zaburzeń psychicznych i zachowania, mechanizmów obronnych, związku między procesami psychicznymi a fizycznymi.
C4	Zrozumienie wpływu zaburzeń psychicznych na trudności w funkcjonowaniu w życiu codziennym, społecznym i relacyjnym oraz na proces leczenia, terapii.
C5	Uzyskanie wiedzy w zakresie nawiązywania i podtrzymywania kontaktu z pacjentami, tworzenia relacji i motywowania pacjenta.
C6	Uzyskanie umiejętności aktywnego słuchania i rozpoznawania barier komunikacyjnych.

3.2 EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Zna i rozumie modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego	B.W3.
EK_02	Zna i rozumie zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu, znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem	B.W4.
EK_03	Zna i rozumie podstawowe metody psychoterapii	B.W5.
EK_04	Zna i rozumie modele komunikowania się w zespole badawczym	B.W23
EK_05	Potrafi przeprowadzić rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną pacjenta z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii, a także rozmawiać z pacjentem o jego sytuacji zdrowotnej w atmosferze zaufania podczas całego postępowania fizjoterapeutycznego	B.U10.
EK_06	Potrafi udzielać pacjentowi informacji o celu, przebiegu i ewentualnym ryzyku proponowanych działań diagnostycznych lub fizjoterapeutycznych i uzyskiwać jego świadomą zgodę na te działania	B.U11.
EK_07	Potrafi komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia	B.U12.
EK_08	Jest gotów do nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych	K.K1.

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Zapoznanie studentów z obowiązującą literaturą, zasadami zaliczenia oraz treściami realizowanymi w trakcie semestru.
Omówienie funkcjonowania psychicznego i problematyki zaburzeń oraz problemów psychicznych i ich wpływu na funkcjonowanie fizyczne i proces fizjoterapii.
Zapoznanie z psychoterapią, jej głównymi kierunkami, wybranymi metodami i technikami.
Zapoznanie z tematyką komunikacji interpersonalnej, jej rodzajami, stylami komunikowania, cechami, różnicami interpersonalnymi, poziomami komunikacyjnymi, barierami. Komunikacja w zespole badawczym.
Rozumienie znaczenia aktywnego słuchania i nadawania komunikatu, rozpoznawania kontekstu i sytuacji emocjonalnej, zastosowania adekwatnych interwencji i motywowania.
Zaliczenie końcowe.

B. Problematyka ćwiczeń konwersatoryjnych

Treści merytoryczne
Zapoznanie studentów z obowiązującą literaturą, zasadami zaliczenia oraz treściami realizowanymi w trakcie semestru.
Ćwiczenie zastosowania wiedzy z podstaw psychoterapii w procesie fizjoterapii oraz w odniesieniu do rodziny i /lub osób bliskich pacjentowi. Ćwiczenia z zakresu rozpoznawania problemów psychologicznych pacjentów i ich rodzin.
Dylematy, trudne pytania w procesie terapii, leczenia; dyskusje.

Praca z pojęciem komunikacji interpersonalnej, jej roli i znaczenia.
Trening z zastosowaniem różnych form, kanałów i stylów komunikacji interpersonalnej, z rozpoznawaniem błędów i barier komunikacyjnych.
Ćwiczenie umiejętności aktywnego słuchania i nadawania komunikatu, z dostosowaniem do sytuacji psychicznej, emocjonalnej. Ćwiczenia przekazywania pacjentom informacji na temat celu, przebiegu i ewentualnym ryzyku proponowanych działań fizjoterapeutycznych. Ćwiczenia efektywnej komunikacji w zespole terapeutycznym.
Analiza piśmiennictwa dotyczącego wykorzystania podstaw psychoterapii w procesie fizjoterapii
Zaliczenie końcowe.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Wykład: prezentacja multimedialna.

Ćwiczenia audytoryjne: projekt, gry symulacyjne, praca w grupach, analiza przypadków, dyskusja, filmy dydaktyczne, autoprezentacje.

Praca własna studenta: analiza artykułów naukowych, praca z książką.

4 METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01, EK_02, EK_03, EK_04	Kolokwium pisemne.	W.
EK_03, EK_04, EK_05, EK_06, EK_07, EK_08	Odpowiedź ustna, odgrywanie scen	ĆW.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

<p>Wykład: Ocena wiedzy (EK_01, EK_02, EK_03, EK_04): Kolokwium pisemne. 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowolająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowolająca wiedza z licznymi błędami) 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60% (niezadowolająca wiedza, liczne błędy)</p> <p>Ćwiczenia konwersatoryjne: Ocena wiedzy i umiejętności (EK_03, EK_04, EK_05, EK_06, EK_07, EK_08): Odpowiedź ustna – odgrywanie scen</p> 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68%

2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%

Ocenę pozytywną z przedmiotu można otrzymać wyłącznie pod warunkiem uzyskania pozytywnej oceny za każdy z ustanowionych efektów uczenia się. Ocenę końcową z przedmiotu stanowi średnia arytmetyczna z ocen cząstkowych.

Istnieje możliwość zmiany formy zajęć oraz zaliczeń: kontaktowa / zdalna / hybrydowa zależnie od bieżącej sytuacji epidemicznej i po uzyskaniu zgody kierownika kierunku.

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	28
SUMA GODZIN	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

Wymiar godzinowy	-
Zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Suszek H. (red.), Psychoterapia. Problemy pacjentów, ENETEIA, Warszawa 2011.
2. Lidia Cierpiałkowska, Helena Sęk, Psychologia kliniczna rok wydania 2016, wydawnictwo: Wydawnictwo Naukowe PWN
3. Marcinowicz L., Chlabicz S. (red.): Jak skutecznie rozmawiać z pacjentem i rodziną. Praktyka lekarza rodzinnego. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2014.

Literatura uzupełniająca:

1. Barrows P. Key papers from the Journal of child psychotherapy. Brunner-Routledge, New York 2004.

Materiały online:

1. http://www.gp-training.net/training/communication_skills/calgary/calgary.pdf

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej